

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

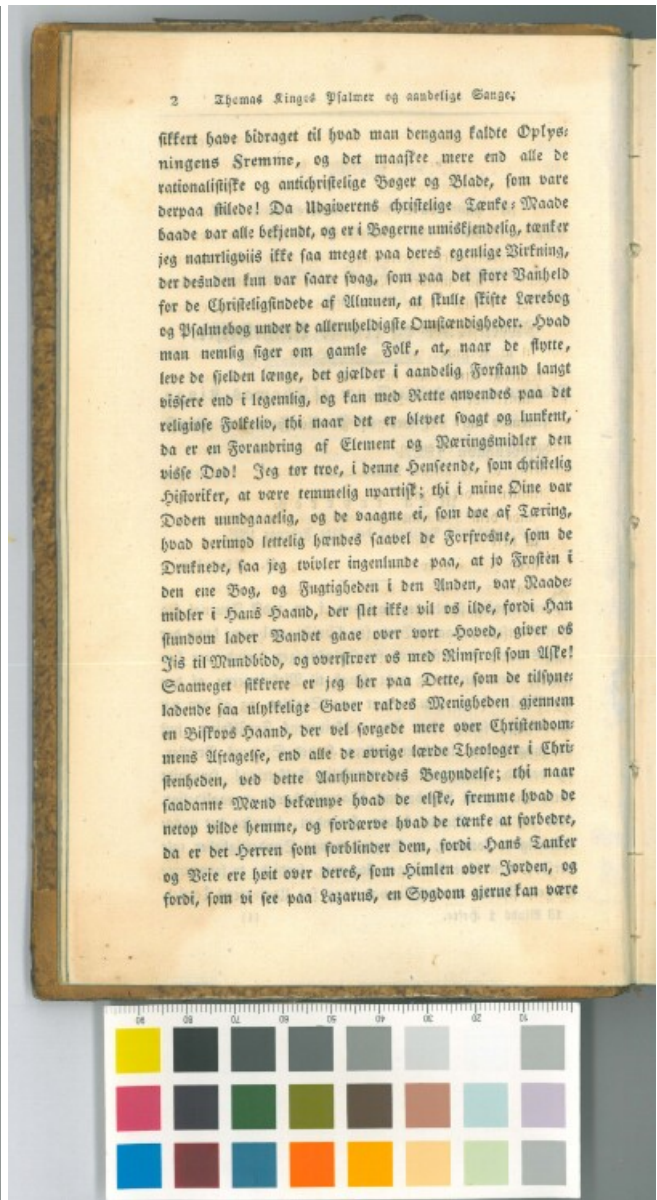
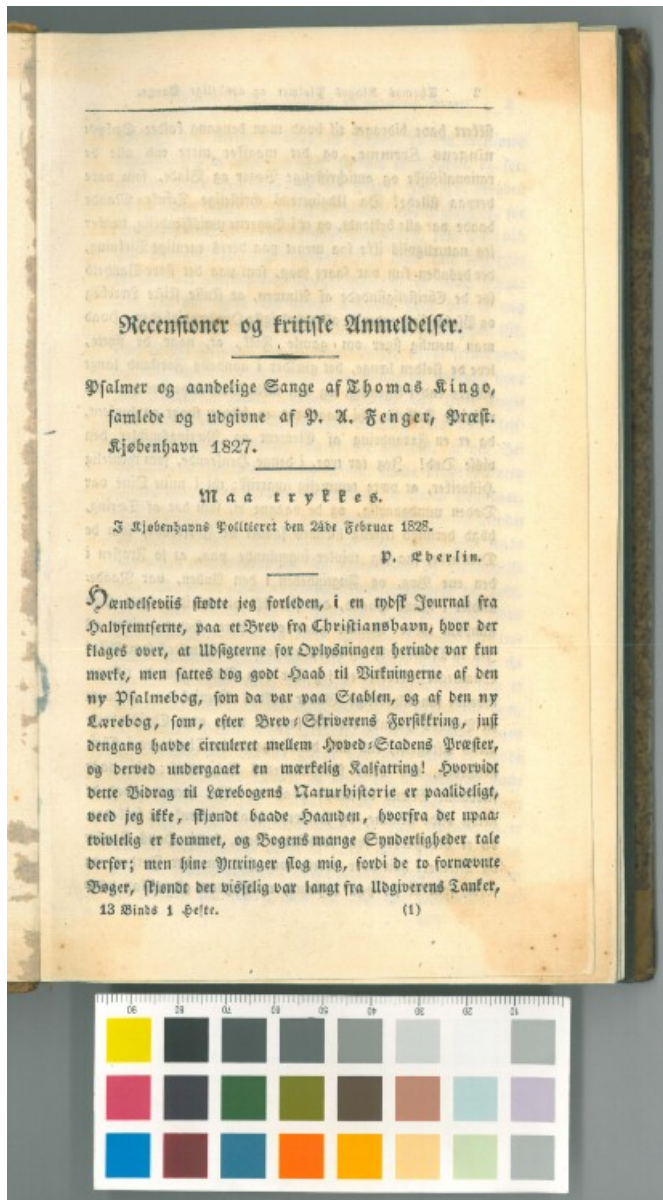
Titel: Udrag fra Psalmer og aandelige Sange af Thomas Kingo , samlede og udgivne af P.A. Fenger

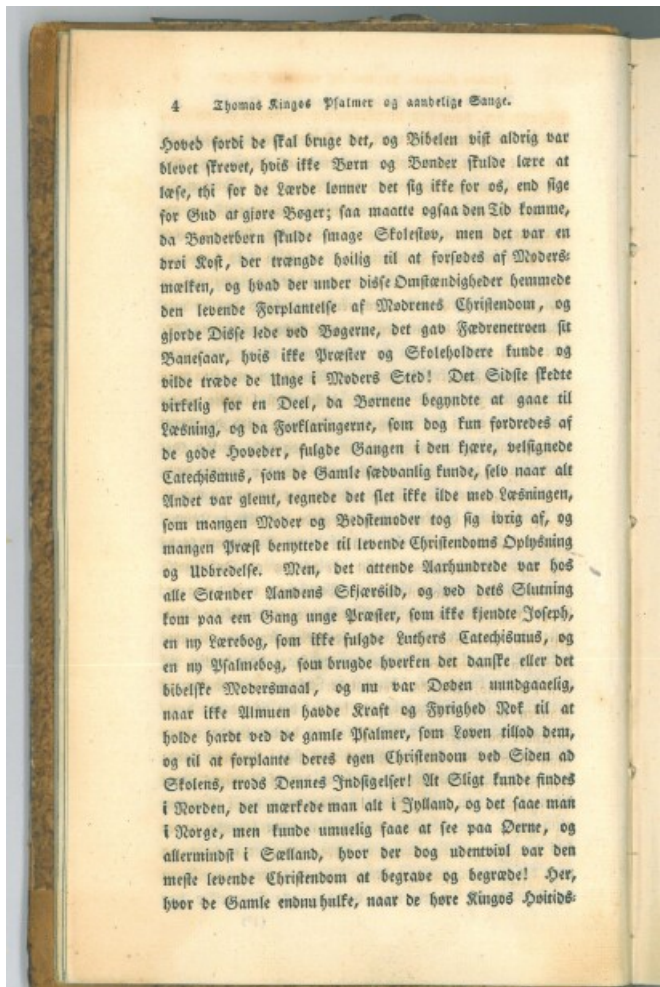
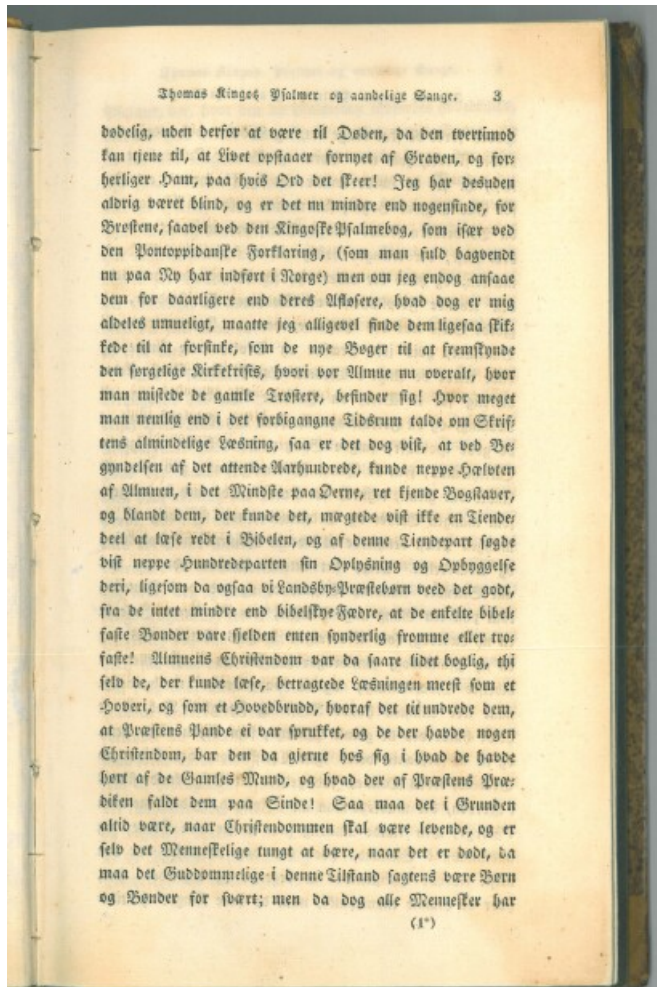
Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 1. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1828_470_1-txt-shoot-idm135/facsimile.pdf (tilgået 24. april 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Psalmer, her, hvor den ny Psalmebog indføres hovedfuldt, medens Jaa havde den, Jærre forstod dens Sprog, og tit end ikke Degnen kunde synge taalelig i den, her endelig, hvor Kvinden har det bedste Hoved, og Manden det blodreste Hjerter, her er det aabenbar langt mere den ny Psalmebog og den ny Lærebog, end den ny Prædiken, der har tænt Kirkerne, og foranlediget en Slægt, hvis Vægghidighed for alt Uandeligt, og hvis sieblifikke Glemfelse af det Endelige, de nødtes til at nemme, er saa mageløs, at man vel selv maa have været Landbbypræst i Sælland for at troe det!

Under saadanne Dufstændigheder kan man, selv med beroligende Tro paa Hans ligesaa vise som faderlige Strævelse, Høis Raad er alle urandsfagelige, og med det deraf udspringende gode Haab, dog ikke undertrykke Sukket over hvad der soandt for vore Dine, og hvad der trætter dem, men hvor naturlig end derod det Onste oprinder, at maatte prøve, om ikke maaskee endnu de gamle Begær, i Forbund med de ældste Mænd og Kvinder, kunde overstemme og overvinde de Midaldrende, indtage og gjemsede de Smad, saa lærer dog Historien, der er forgjæves, da selv den virkelige Begjæring for Tilbagekaldelsen af forbigangne Stedsstikfælses, dog kun har sin Livsrod i Begjæring for Manden deri, saa man onsker Stikfælses tilbage, ei fordi man ynder den i sig selv, men kun fordi man noobvendig foreskifter sig Manden under den eneste Stikfælses, man saae den i, og fortryder da bitterlig sit Onste, naar man opdager, hvad man forud burde vidst, at Stedsstikfælses af hedenfarne Tider, som af hedenangne Folk, er kun en Skygge, som Manden vel kan svæve over med Osstanske Klage-toner, men ei oplive og besjæle! Dette er en Sandhed, som lettelig miskjendes af de Edleste, fornemmelig i vore Dage, da man med Troldesryd har misbrudt den til at trodse alt Stort i Nav

